

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 6Co/540/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612206738  
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5612206738.2

## Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: I. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, F. C., štátny občan SR, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Marcel Mašan, s.r.o. so sídlom Ul. D. XXX, D. G., adresa na doručovanie písomností: Hviezdoslavova 2, Poprad, IČO: 36 858 935, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4C/99/2012-131 zo dňa 27.08.2013, takto

### rozhodol:

Rozsudok okresného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

### odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš zaviazal odporcu k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.736,32 Eur od 09. 06. 2012 do zaplatenia. Žalobu o zaplatenie 9 % úroku z omeškania ročne zo sumy 2.736,32 Eur od 26. 11. 2011 do 08. 06. 2012 zamietol. V konaní o náhradu škody priznal navrhovateľovi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia vo výške 1.312,28 Eur, ktoré je odporca povinný zaplatiť navrhovateľovi na účet jeho právneho zástupcu do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V konaní o náhradu nemajetkovej ujmy odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že rozsudkom č. k. 4C/99/2012-72 zo dňa 12. 10. 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/19/2013-111 zo dňa 26. 04. 2013 bol odporca zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.736,32 Eur do 15-tich dní od právoplatnosti rozsudku, a to titulom zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu (konkrétne nezákonným rozhodnutím o začatí trestného stíhania) v zmysle ustanovení zákona č. 58/1969 Zb.. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že uznesením vyšetrovateľa PZ OR PZ Liptovský Mikuláš zo dňa 23. 01. 2004 a zo dňa 07. 10. 2003 bolo voči navrhovateľovi vznesené obvinenie za trestný čin skrátene dane a poistného, za trestný čin neodvedenia dane a poistného, za trestný čin pytliactva vo forme spolupáchateľstva. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom sp. zn. 1T/12/2006 zo dňa 03. 11. 2009, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/38/2010 navrhovateľa spod obžaloby oslobodil, a to v skutku 1, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný a v skutku 2, lebo prokurátor ustúpil od obžaloby. V trestnom konaní bol navrhovateľ zastúpený obhajcom, ktorý mu vyúčtoval trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 2.930,64 Eur, ktoré aj navrhovateľ svojmu obhajcovi zaplatil, o čom svedčia listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise. S poukazom na uvedené, prvostupňový súd konštatoval, že v dôsledku nezákonného rozhodnutia vznikla navrhovateľovi škoda spočívajúca v trovách obhajoby. Po preskúmaní ich zákonnosti a účelnosti zaviazal odporcu celkovo na zaplatenie sumy 2.736,32 Eur po právnej stránke poukazujúc na ustanovenia § 9 ods. 1, § 10 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu. Podmienku predbežného prerokovania nároku na náhradu škody s príslušným orgánom si navrhovateľ splnil listom zo dňa 25.11.2011. Vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 9 % úrok z omeškania ročne zo sumy 2.736,32 Eur od 26.11.2011 do zaplatenia, odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie. V prípade tohto preskúmaného výroku mal

odvolací súd za to, že odvolanie odporcu bolo dôvodné. Okresný súd navrhovateľovi priznal uplatnené úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po výzve na predbežné prerokovanie nároku bez toho, aby sa v dôvodoch svojho rozhodnutia zaoberal špecifickými námietkami odporcu, ktoré vzniesol ešte počas konania a v zmysle ktorých „až právoplatné rozhodnutie súdu osvedčuje danosť pohľadávky poškodeného na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci a odporca sa preto nemôže dostať do omeškania s plnením splatnej pohľadávky navrhovateľovi skôr, ako uplynie rozsudkom stanovená lehota na plnenie“. Z dôvodu nedostatočného odôvodnenia dátumu, od ktorého prvostupňový súd určil omeškania odporcu, odvolací súd napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým bol zaviazaný odporca k zaplateniu príslušenstva žalovanej sumy, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Výroky, ktorými súd konanie o zaplatenie 10.000,00 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 26. 11. 2011 do zaplatenia zastavil, vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol, zostali nedotknuté, keďže neboli napadnuté odvolaním. V konaní po rozhodnutí odvolacieho súdu prvostupňový súd doplnil dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín založených v spise. Mal za preukázané, že právny zástupca navrhovateľa listom zo dňa 25. 11. 2011 (č. I. 32 spisu) požiadal odporcu o prerokovanie nároku na náhradu škody. Odporca listom zo dňa 08. 06. 2012 (č. I. 34 spisu) oznámil právnenému zástupcovi navrhovateľa, že nie je orgánom príslušným na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, čím je jeho žiadosť číslo 11149/2011/151 považovaná za vybavenú. S poukazom na už ustálenú otázku pasívnej legitímácie odporcu a zastupujúceho orgánu štátu a vychádzajúc z toho, čo si navrhovateľ uplatnil podanou žalobou, okresný súd priznal navrhovateľovi úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho od oznámenia odporcu k žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 08. 06. 2012, t.j. od 09. 06. 2012. Mal za to, že dňom nasledujúcim po uvedenom oznámení sa odporca dostal do omeškania s plnením svojho peňažného dlhu, keďže predbežné prejednanie nároku na náhradu škody je podmienkou pre uplatnenie nároku na náhradu škody v občianskom súdnom konaní. Z uvedeného dôvodu prvostupňový súd priznal navrhovateľovi uplatnené úroky z omeškania zo súdom priznanej sumy 2.736,32 Eur od 09. 06. 2012 do zaplatenia, pričom vychádzal z tvrdení právneho zástupcu navrhovateľa, že súdom priznaná suma doposiaľ zo strany odporcu navrhovateľovi vyplatená nebola. Výška úroku z omeškania je v súlade s ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1955 Z. z. v znení účinnom ku dňu omeškania. O trovách konania o náhradu škody súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), keď vychádzajúc z pomeru úspechu a neúspechu toho-ktorého účastníka zaviazal odporcu na zaplatenie trov právneho zastúpenia v celkovej sume 1.312,28 Eur. V konaní o náhradu nemajetkovej ujmy súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. tak, že priznal odporcovi náhradu trov konania, keďže navrhovateľ z procesného hľadiska zavinil, že sa konanie zastavilo. Keďže si však odporca v trojdňovej lehote trovy konania nevyčísľil a iné trovy konania mu zo spisu nevyplývali, okresný súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal odporca odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Prvostupňovému súdu vytýkal, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a tiež aj odňatie možnosti konať pred súdom. V ďalších podrobnostiach uviedol, že prvostupňový súd sa mal po rozhodnutí odvolacieho súdu vo vzťahu k priznaniu úrokov z omeškania zaoberať špecifickými námietkami odporcu, ktoré produkoval v priebehu konania. Okresný súd sa ale po druhýkrát aj napriek pokynu odvolacieho súdu špecifickými námietkami odporcu vo vzťahu k navrhovateľom uplatnenému príslušenstvu nezaoberal. Pritom podľa odvolateľa až právoplatné rozhodnutie súdu osvedčuje danosť pohľadávky poškodeného na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci a odporca sa preto nemohol dostať do omeškania s plnením pohľadávky navrhovateľa skôr, ako uplynutím rozsudkom stanovenej lehoty na plnenie. V tomto smere odporca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 M Cdo 16/2011 zo dňa 27. 09. 2012, podľa ktorého splatnosť pohľadávky z titulu náhrady škody nastane až rozhodnutím súdu vo veci samej. Pritom nevysporiadanie sa argumentáciou odporcu ohľadom úroku z omeškania už raz bolo dôvodom na zrušenie rozsudku prvostupňového súdu. Preto je nepochopiteľné, prečo sa s touto argumentáciou okresný súd vo svojom druhom rozsudku vôbec nezaoberal. V súvislosti s ust. § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. tak odvolateľ okrem nesprávneho právneho posúdenia veci namietol aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku a s tým súvisiacu nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku. V tomto smere odvolateľ poukázal na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj rozhodnutia ústavného súdu (napr. Garcia Ruiz v. Španielsko, I. ÚS 243/07, I. ÚS 155/07, I. ÚS 402/08, III. ÚS 116/06 a iné). Tiež Najvyšší súd SR už vo viacerých svojich rozhodnutiach zaujal stanovisko, že aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia treba považovať za vadu, ktorá zakladá pripustnosť a zároveň aj dôvodnosť

dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. (napr. rozsudok sp. zn. 2Cdo/132/2011, 4Cdo/163/2011, 5Cdo/110/2012 a iné). Za ďalší odvolací dôvod odporca skutkovo považuje aj konanie, resp. opomenutie konania okresného súdu, ktorý odporcovi nezaslal zápisnicu z pojednávania konaného dňa 27. 08. 2013, hoci odporca výslovne požiadal o zaslanie zápisnice z tohto pojednávania obratom po jeho skončení. Aj túto skutočnosť odporca označil za odňatie možnosti konania pred súdom. Nesprávne je aj rozhodnutie o trovách konania, pretože okresný súd si rozhodnutie o tejto otázke vyhradil na dobu až po právoplatnosti veci samej, ku ktorej doposiaľ nedošlo. Z uvedeného dôvodu nemohol okresný súd odporcovi trovy konania nepriznať s odôvodnením, že si ich nevyčísľil, keďže povinnosť odporcu vyčísľovať trovy konania je odvodzovaná v prejednávanej veci až od uplynutia 3 pracovných dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej a nie od uplynutia 3 pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Napokon odvolateľ nesúhlasil ani s výškou navrhovateľovi priznaných trov konania, ktoré podrobne uviedol.

Navrhovateľ v podanom vyjadrení zo dňa 04. 11. 2013 odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Uviedol, že v danom prípade sa dátumom podania, ktorým si navrhovateľ uplatnil škodu, odporca dozvedel, že škodu spôsobil, dozvedel sa aj o jej výške, a teda týmto momentom sa dostal do omeškania. Skutočnosť, že škodu odmietol plniť neznamená, že táto škoda objektívne nevznikla. Otázka skúmania výšky škody je nezákonná, pretože v danom prípade súd v rámci konania o náhrade škody nie je oprávnený posudzovať výšku trov obhajoby alebo či škoda vznikla alebo nie, keďže podstatou náhrady škody je skutočná škoda, a teda nie suma, aká mala byť teoreticky vyúčtovaná treťou stranou, ale suma, ktorú skutočne poškodený zaplatil. Z tohto dôvodu sa javia argumenty o tom, že škoda bola priznaná rozsudkom, a teda že až týmto momentom sa mohol dostať škodca do omeškania, ako zjavne neprimerané a v príkrom rozpore so základnou právnou teóriou škody a náhrady škody. Treba si uvedomiť, že sankcie za nezaplatenie škody na základe prvej vize musí znášať škodca a nie poškodený.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom podľa § 212 ods. 1 O. s. p., preskúmal rozsudok okresného súdu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. v napadnutom rozsahu zrušil a vec mu podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vrátil na ďalšie konanie, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 157 ods. 2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 157 ods. 2 O. s. p., dochádza nielen k tomu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Odôvodnenie rozhodnutia dovoľuje účastníkovi konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej. Odôvodnenie rozhodnutí súdov tvorí v tomto smere súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Pokiaľ súd náležite neodôvodní svoje rozhodnutie, osobitne také, ktorým ukladá účastníkovi nejakú povinnosť, odníme účastníkovi konania právo konať pred súdom, čo je jeden z dôvodov pre zrušenie rozhodnutia v odvolacom konaní (§ 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p.).

Z uvedeného vyplýva, že súd je povinný pri odôvodňovaní svojich rozhodnutí dodržať základné obsahové požiadavky formulované v ustanovení § 157 ods. 2 O. s. p. Odôvodnenie je koncipované tak, aby jasne, stručne a zrozumiteľne v sebe zahrnulo všetky náležitosti uvedeného zákonného ustanovenia - vymedzenie predmetu konania, dôkaznej situácie a jej právne posúdenie. Súd je pri formulovaní odôvodnenia rozhodnutia viazaný predovšetkým požiadavkou stručnosti, presnosti, ako aj základnými princípmi logického myslenia.

Odvolací súd preskúmaním rozsudku okresného súdu dospel k záveru, že jeho odôvodnenie je opätovne nedostatočné, nezodpovedajúce kritériám obsiahnutým v § 157 ods. 2 O.s.p.. V tomto bode bolo teda

odvolanie odporcu v celom rozsahu dôvodné. Prvostupňový súd sa v dôvodoch svojho rozhodnutia znovu nezoberal, napriek pokynu odvolacieho súdu, s námietkou odporcu, ktorá je pre rozhodnutie významná, a ktorá sa týka možnosti priznania príslušenstva až momentom právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej. Keďže s touto námietkou odporcu sa okresný súd nezaoberal, na túto námietku nereagoval, týmto postupom odňal účastníkovi konania - odporcovi právo konať pred súdom, čo je jeden z dôvodov pre zrušenie rozhodnutia v odvolacom konaní (§ 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p.).

V ďalšom konaní prvostupňový súd tiež odstráni vytýkané procesné pochybenie, konkrétne nedoručenú zápisnicu z pojednávania konaného dňa 27. 08. 2013 o zaslanie ktorej odporca riadne požiadal.

V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvého stupňa rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.